

Daniel Pixiades

CHRÁM

-Vierke-

Tvojim spôsobom vnímaný kvetokruh ...
Na pobreží dákeho mora
fjordy a citadely,
ale aj nevyspytatelné dná.
Hvizd vetra samotára.
Na nízkej oblohe slnečná guľa
dohára...

Do pohára na stole
iba jeden krok je:
zmeravieš a spadneš
v opitosti uličných svetiel.

Nikto ťa nepridrží,
ak sa neoprieš o vlastný strom.

O seba samú...
Tak aj zaspíš a dni si ťa strávia
hlboko v ich tieni.

Pred chrámom modlitbou si oviata;
v ňom na krk nastýbaš hviezdy -
ľudské duše.

Potom sa pýtaš veliteľa božskej moci,
kde to vlastne stojíš rozopätá?

V kalichoch zvonov.

V strede sveta...

Bim-bam! Bim -bim- bam!